

Sygn. akt VI K 217/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2014r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

przy udziale oskarżyciela – Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Jacka Ogińskiego

po rozpoznaniu dnia 22 lipca 2014r. i 04 września 2014r.

sprawy karnej **P. O. (1)**

urodzonego (...) w Ś., syna J. i M. z domu P.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 12 stycznia 2014r. w Ż., w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz razem z nieletnim zabrali w celu przywłaszczenia torebkę z zawartością: dowodu osobistego, karty bankomatowej Banku (...), legitymacji emeryta, okularów, legitymacji ubezpieczeniowej, dwóch kompletów kluczy od mieszkania, telefonu komórkowego marki H., portfela, pieniędzy w kwocie 550 zł, powodując straty w łącznej wysokości 1050 zł na szkodę J. M.

tj. o czyn z art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk

2. w dniu 12 stycznia 2014r. w Ż., w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz razem z nieletnim poprzez spalenie dokonali zniszczenia dokumentów w postaci: dowodu osobistego, legitymacji emeryta oraz legitymacji ubezpieczeniowej, którymi nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać, czym działali na szkodę J. M.

tj. o czyn z art. 276 kk

I. oskarżonego **P. O. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **P. O. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 276 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **P. O. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięciu),

V. na podstawie art. 33§2 kk orzeka od oskarżonego **P. O. (1)** karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

VI. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego **P. O. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

VII. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego **P. O. (1)** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. M. kwoty 277 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych),

VIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej w punkcie V wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 13 stycznia 2014 roku do dnia 14 stycznia 2014r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

IX. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w 1/2 części w kwocie 450 zł, w tym opłatę w kwocie 380 zł.

VI K 217/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 stycznia 2014 roku spotkali się P. O. (1) lat 21, D. S. (1) lat 18 oraz M. W. (1) lat 16. Wspólnie ustalili, że tego dnia dokonają kradzieży torebki na przypadkowo spotkanej kobiecie. Kiedy około 20:00 szli ulicą (...) w Ż., zobaczyli idącą przed nimi starszą kobietę z wnuczką. Trzymała ona dużą, szarą torebkę w prawej ręce. Mężczyźni podbiegli do niej, a następnie M. W. (1), który znajdował się najbliżej kobiety, jednym mocnym szarpnięciem wyrwał jej torebkę z ręki. Wszyscy trzej ubrani byli

w bluzy, a na głowach mieli założone kaptury. Następnie mężczyźni pobiegli w kierunku ogródków działkowych, które znajdują się przy ulicy (...), nieopodal torów. Znaleźli tam opuszczoną altankę, weszli do środka i otworzyli torebkę. Znajdował się w niej telefon komórkowy marki H. (...), dowód osobisty należący do J. M., kartka bankomatowa V. (...) Bank (...), legitymacja emeryta, legitymacja ubezpieczeniowa NFZ, okulary, różaniec oraz portfel. Wszystko o wartości 1050 zł.

W portfelu mężczyźni znaleźli 550 złotych, w sumie dwa banknoty o wartości 200 złotych, jeden banknot o wartości 100 złotych, dwa banknoty dwudziestozłotowe oraz monety o łącznej wartości 10 złotych. Mężczyźni podzielili się pieniędzmi w ten sposób, że M. W. (1) oraz D. S. (1) wzięli po 200 złotych, a P. O. (1) 150 złotych. Następnie P. O. (1) wyciągnął kartę SIM z telefonu marki H. i ją połamał, a sam telefon oraz dwie monety o nominale 2 złote każda, schował pod dywan, który znajdował się na podłodze w altanie. Potem mężczyźni rozpalili przed altaną ognisko i dokonali zniszczenia dokumentów należących do J. M. poprzez spalenie ich w ognisku, ponadto spalili okulary, portfel oraz torebkę. Następnie D. S. (1) i P. O. (1) udali się na plac (...), gdzie podjęli decyzję o tymczasowym wyjeździe z Ż.. Udali się na dworzec kolejowy i kupili bilety do Ś.. Z Ż. wyjechali o 22:15 szynobusem. Całą noc spędzili w Ś.. Jeździli taksówką, byli m.in. w sklepie monopolowym na ulicy (...) gdzie kupili alkohol i jedzenie. Przebywali także w mieszkaniu siostry M. W. (1), a także w Galerii (...). Do Ż. wrócili około godziny 13:00 następnego dnia, po tym jak mama M. W. (1) zadzwoniła i poinformowała go o tym, że wszyscy trzej są poszukiwani przez policję. Po powrocie do Ż., jeszcze tego samego dnia, M. W. (1) oraz D. S. (1), udali się na policję w celu złożenia wyjaśnień.

Dowód:

- Wyjaśnienia oskarżonego:

- P. O. (1) k. 20-21, k. 25-28,

- Protokół eksperymentu procesowego k. 9,

- Zeznania świadków

-M. W. (1) k. 7-9,

-J. M. k. 2,

- D. S. (1) k. 13-14,

- Notatka urzędowa z dnia 12.01.2014 r. k. 1,

P. O. (1) ma 21 lat, jest kawalerem, nie ma dzieci, nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Nie był nigdy leczony odwykowo, psychiatrycznie ani neurologicznie. Pracuje dorywczo w magazynie firmy (...)

w B. P. , nie ma żadnego majątku. Był uprzednio karany sądownie. Dnia 10 lipca 213 roku P. O. (1) został skazany za przestępstwo podobne na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na trzy lata.

Dowód:

- Wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1) k. 20-21, k. 25-28,
- Kwestionariusz wywiadu środowiskowego k 95-98,
- Wyrok z dnia 10 lipca 213 roku w sprawie VI K 343/13 k. 43,
- Dane o karalności k. 46,47,

Oskarżony P. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu czynów .

Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 12 stycznia 2014 roku około godziny 20:00 siedł z M. W. (2) i D. S. (1) wzdłuż ulicy (...) w Ż.. W pewnym momencie zobaczyli przed sobą starszą kobietę idącą z małą dziewczynką. M. W. (2) podbiegł do niej i wyrwał jej torebkę. Oskarżony dodał, że D. S. (1) musiał oddać pieniądze w nieokreślonej przez niego kwocie mężczyźnie, którego nazwiska nie powiedział. Mężczyźni szukali sposobu na pozyskanie tych pieniędzy. Dalej podał, że po zaborze torebki przez M. W. (2) wszyscy trzej uciekli, pobiegli razem w stronę ogródków działkowych. Następnie weszli do opuszczonego domku działkowego, na terenie którego sprawdzili zawartość torebki. Okazało się, że w torebce znajduje się 550 złoty, telefon H., dwie monety po 2 złote, portfel, dokumenty i jakieś inne przedmioty. Oskarżony zeznał,

że mężczyźni podzielili się pieniędzmi w ten sposób, że D. S. (1) wziął 200 złoty, M. W. (1) wziął 200 zł, a oskarżony 150 złoty. Telefon H. oraz monety M. W. (1) schował pod dywan, który znajdował się w altanie, a pozostałe przedmioty, w tym torebkę, portfel oraz dokumenty mężczyźni wspólnie spalili. P. O. (1) podał, że potem udali się do Ś., jeździli tam taksówką, kupowali alkohol w sklepach. Noc spędzili u siostry M. W. (1) w Ś., a następnego dnia wrócili do Ż.. Dodał, że mężczyźni przed dniem zdarzenia wspólnie planowali kradzież torebki. Wyjaśnił, że torebkę miał ukraść jeden z trzech mężczyzn, a dokładnie ten, który w chwili zdarzenia będzie w najbardziej dogodnej sytuacji, a gdyby potencjalna kobieta stawiała opór, to należałoby mocno wyszarpać torebkę.

Na przesłuchaniu w Prokuraturze Rejonowej w Świdnicy nie skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podtrzymał wyjaśnienia złożone przez funkcjonariuszem Policji, dodał jednocześnie, że będąc już w Ś. mężczyźni nie jeździli „za alkoholem”, nie było to ich celem, kupili jedynie czteropak piwa, a potem, na Osiedlu (...) dokonał zakupu wódki o pojemności 200 ml

Na rozprawie głównej oskarżony skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał jednocześnie te złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Dowód:

- Wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1) k. 20-21, k. 25-28,

Sąd zauważył, co następuje:

Oskarżony P. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia złożone przez niego w postępowaniu przygotowawczym, a następnie podtrzymane na rozprawie głównej znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach M. W. (1) oraz D. S. (1). Oskarżony szczegółowo zrelacjonował sposób w jaki dokonał, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) oraz nieletnim, M. W. (1), kradzieży torebki oraz zniszczenia dokumentów i karty płatniczej. Podał czas i miejsce dokonanej kradzieży, oraz wymienił przedmioty, które znajdowały się w torebce, a także w jaki sposób i gdzie dokonał podziału tych przedmiotów wspólnie z w/w osobami. Określił swoją rolę w popełnieniu zarzucanych mu czynów.

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne źródło dowodowe.

Są one bowiem logiczne, nie zawierają sprzeczności, a zestawione razem z zeznaniami świadków, eksperymentem procesowym, notatkami urzędowymi, dają pełny obraz zdarzeń, w których brak jest elementów budzących wątpliwość sądu.

Analiza zgromadzonych dowodów doprowadziła zatem do przyjęcia, że zdarzenia z dnia 12 stycznia 2014 roku miały miejsce w ustalonym powyżej przebiegu. Wina oskarżonego P. O. (1) nie budzi żadnych wątpliwości.

Z okoliczności zdarzenia wynika jednoznacznie, że oskarżony P. O. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z D. S. (2) oraz nieletnim, M. W. (1). Współsprawstwo, jako jedna z postaci sprawstwa, oznacza wykonanie czynu wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a to z kolei oznacza zachowanie zgodne z podziałem ról, przez co należy rozumieć, że nie każdy ze współsprawców musi osobiście realizować wszystkie znamiona przestępstwa, każdy musi jednak podejmować takie działania, które łącznie z działaniem innego uczestnika porozumienia, zmierzają do dokonania przestępstwa. Dla przyjęcia współsprawstwa istotne jest, aby osoba, która nie realizuje poprzez własne działania wszystkich znamion czynu zabronionego, dążąc do realizacji wspólnego planu, działała w ramach osiągniętego porozumienia, uzgodnionego podziału ról, a w konsekwencji co najmniej starała się ułatwić bezpośredniemu sprawcy wykonanie wspólnego celu. (por. postanowienie SN z dnia 05 maja 2003r.) Istotne jest, aby porozumienie współsprawców musi nastąpić przed lub w trakcie bytu przestępnego. Może mieć formę dowolną, w tym dorozumianą i przejawiać się w akceptacji poszczególnych czynności sprawczych w czasie dynamicznego rozwoju zdarzeń, które dana osoba uważa za własne. Mowa tu, o zgodzie, która stanowi realny proces psychiczny towarzyszący czynowi, która stała się udziałem m.in. oskarżonego. Mając to na uwadze P. O. (1) współdziałał z nieletnim, M. W. (1) i D. S. (1) w realizacji znamion występku z art. 278§1 i 5, art.275§1 oraz art. 276 kodeksu karnego.

P. O. (1) dokonując zaboru torebki, w której w chwili popełnienia przestępstwa znajdował się telefon komórkowy marki H. (...), dowód osobisty należący do J. M., kartka bankomatowa V. (...) Bank (...), legitymacja emeryta, legitymacja ubezpieczeniowa NFZ, okulary, różaniec portfela, przedmioty o łącznej wartości 1050 złotych, a także pieniądze w kwocie 550 złotych, działał z zamiarem trwałego pozbawienia pokrzywdzonej możliwości dysponowania tymi przedmiotami. P. O. (2) działał w celu przywłaszczenia wyżej wymienionych przedmiotów – w zamiarze bezpośrednim, dokonania kradzieży, będąc w pełni świadomym tego co robi, wyczerpał znamiona występku z artykułu 278 § 1 i 5 kodeksu karnego oraz artykułu 275 kodeksu karnego. Dokonując zniszczenia, poprzez spalanie, w/w dokumentów, , którymi sprawca nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając w zamiarze bezpośrednim, będąc w pełni świadomym swojego czynu, wyczerpał znamiona występuku z artykułu 276 kodeksu karnego.

Uznając P. O. (1) winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. zaboru, w celu przywłaszczenia, torebki z zawartością: dowodu osobistego, karty bankomatowej Banku (...), legitymacji emeryta, okularów, legitymacji ubezpieczeniowej, dwóch kompletów kluczy od mieszkania, telefonu komórkowego H., portfela, pieniędzy w kwocie 550 zł, powodując straty w łącznej wysokości 1050 zł na szkodę J. M. na podstawie z art. 278§1 i 5, art.275§1 oraz art. 276 kk w związku 11§2 kk i za to na podstawie 278§1 kk w zw. Z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie uznając P. O. (1) za winnego popełnienia występku z art. 276 kk , tj. dokonania zniszczenia, poprzez spalenie, dokumentów w postaci: dowodu osobistego, karty bankomatowej Banku (...), legitymacji emeryta, legitymacji ubezpieczeniowej , którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać i na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w artykule 53 § 1 i 2 kodeksu karego. Sąd wziął pod uwagę pobudki i sposób działania sprawcy, społeczną szkodliwość czynu, stopień winy, osobowość sprawcy, a także jego postawę po dokonaniu przestępstwa. Oskarżony swym zachowaniem godził w jedno z podstawowych dóbr społecznych , jakim jest cudza własność, która podlega szczególnej ochronie prawnej. Zachowanie oskarżonego jednoznacznie świadczyło o braku poszanowania dla cudzych dóbr i praw, oraz obowiązującego porządku prawnego.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary, Sąd uznał, że kara w powyższym wymiarze jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Sąd uznał za okoliczność obciążającą fakt, że P. O. (1) był osobą najstarszą, działał wspólnie i w porozumieniu z drugim sprawcą D. S. (1), a także z nieletnim M. W. (1). Ponadto Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony był uprzednio karany za popełnienie przestępstwa podobnego w 2013 roku tj. za czyn z art. 278 § 1 i 5, art. 275 § 1 oraz art. 276 kk w związku 11 § 2 kk. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał wiek sprawcy tj. 21 lat oraz przyznanie się do winy przez oskarżonego. Sąd, orzekając w/w wymiar kary, miał na względzie przede wszystkim cel wychowawczy, a także cel zapobiegawczy. Sąd jest przekonany, że tylko taki wymiar kary zapobiegnie popełnianiu przez oskarżonego czynów zabronionych ustawą w przyszłości oraz wykształci w nim postawę aprobującą życie zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym.

Ponadto Sąd na podstawie artykułu 85 kk oraz 86 § 1 kk połączył orzeczone wyżej kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu P. O. (1) karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Stosownie do artykułu 85 kodeksu karnego oraz 86 § 1 kodeksu karnego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, a mianowicie gdy skazany popełnił dwa lub więcej przestępstw, w okresie poprzedzającym wydanie pierwszego wyroku. Chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono mu za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za popełnione przestępstwa.

Z uwagi na fakt, że kara łączna stanowi odrębną karę, zastępującą wszystkie wymierzone kary jednostkowe za pozostające w zbiegu przestępstwa, konieczne jest ustawowe określenie granic wymiaru tej kary, a ściślej mówiąc ustawowe przesądzenie górnej i dolnej granicy, w ramach której sąd dokona wymiaru kary łącznej. Zgodnie z art. 86 § 1 kk granice kary łącznej określa z jednej strony najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, zaś z drugiej stron, suma kar podlegających łączeniu.

Sąd, biorąc pod uwagę dolną granicę kary łącznej, która w tym przypadku wynosi 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz górną granicę kary łącznej, która wynosi 1 rok 1 miesiąc pozbawienia wolności, zdecydował orzec 1 rok pozbawienia wolności. Wyżej wymieniony wymiar kary mieści się w ustalonym przedziale, a mając na uwadze całość okoliczności i wyżej wymienione dyrektywy wpływające na

wymiar kary, które należy stosować przy wymierzaniu również kary łącznej, Sąd uznał, że kara w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności będzie do nich adekwatna.

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować wobec oskarżonego warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby lat pięciu. Mimo uprzedniej karalności P. O. (1), Sąd stwierdził, że wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Powinien on, na skutek orzeczonego wyroku, zmienić swoje postępowanie, w taki sposób aby nie powrócić na drogę przestępstwa. Okres próby, który wynosi pięć lat, powinien w wystarczającym stopniu powstrzymać oskarżonego przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Oskarżony pracuje, jest związany z kobietą i jego zachowanie wskazuje na takie zmiany, które pozwalają przypuszczać, że P. O. (1) bardziej dojrzałe pokieruje swoim życiem. Pozbawianie go wolności w tym momencie choć wydawałoby się sprawiedliwą odpłatą pozostałoby tylko represją, rola wychowawcza kary stałaby się iluzoryczna, a wszelkie pozytywne prognozy kryminologiczne uległyby zniweczeniu. Pewne jest natomiast, że oskarżony uległby dalszej demoralizacji.

Na podstawie artykułu 33 § 2 kodeksu karnego, Sąd orzekł od P. O. (1) karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość 1 stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Na podstawie artykułu 63§ 1 kodeksu karnego na poczet orzeczonej kary grzywny, zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 13 stycznia 2014 roku do dnia 14 stycznia 2014 roku przyjmując, że 1 dzień zatrzymania jest równoważny 2 dziennym stawkom grzywny.

Sąd zdecydował o orzeczeniu kary grzywny kumulatywnej obok kary pozbawienia wolności, ze względu na to, że sprawca popełnił przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść tę faktycznie osiągnął. Określając ilość stawek dziennych

tj. 50, Sąd wziął pod uwagę stopień zawinienia sprawcy oraz społeczną szkodliwość czynu, czyli w tym wypadku, zabór torebki wraz z zawartością, w celu przywłaszczenia.

Z kolei określając wysokość 1 stawki dziennej tj. 20 złotych, Sąd wziął pod uwagę dochody sprawcy, a także jego warunki osobiste i rodzinne. Decydujące znaczenie miał w tym wypadku fakt, że P. O. (1) podjął w ostatnim czasie pracę zarobkową,

a także jest kawalerem, który nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Na podstawie artykułu 73 § 2 kodeksu karnego, w okresie próby, Sąd oddał P. O. (1) pod dozór kuratora sądowego. Kurator będzie motywował oskarżonego

do kontrolowania swojego zachowania, w taki sposób, aby nie naruszał porządku prawnego, a także do kształtowania społecznie pożądanego postaw. Ponadto, dzięki powyższej decyzji, Sąd będzie miał możliwość kontroli zachowania sprawcy.

Na podstawie artykułu 46 § 1 kodeksu karnego zobowiązał P. O. (1)

do naprawienia szkody w części, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. M. 277 złotych. Orzekając obowiązek naprawienia szkody, Sąd uznał,

że pokrzywdzony powinien uzyskać naprawienie szkody. Ustalając wysokość kwoty, Sąd miał na względzie fakt, że P. O. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), a także z nieletnim M. W. (1), a także to, że telefon H. oraz różaniec został zwrócony pokrzywdzonej.

Sąd, mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową P. O. (1), na podstawie artykułu 627 kodeksu postępowania karnego zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w 1/2 części w kwocie 450 złotych, w tym opłatę w kwocie 380 złotych.